

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 15 Lipca v. s. 1821 roku.

MIASTO WOLNE KRAKÓW.

Kraków dnia 8 lipca. W ciągu ostatnich trzech tygodni, Wisła trzy razy wzbierała; trzecie wezbranie, było równie wielkie jak pierwsze.

Tegoroczne kontrakta nad spodziewanie krótko trwały: po dniu 3 lipca już nikogo nie było, mimo, że zjazd był wielki i wszystkie oberże pozajmowane.

Na ostatnim targu uważano mnóstwo wozów, przybywających z Galicyi po zboże.

ANGLIA.

z Gaz. Warsz.) Izba wyższa. Margrabia Lansdown mówił wczoraj o handlu niewolnikami, i przeczytał zdanie sprawy Pana Georg Collier, pierwszego sędziego na wyspie Sierra Leone, żądając pokazuje się, iż handel ten rozmaite narody, tak otwarte jako i skrycie, na brzegach afrykańskich prowadzą, zwłaszcza portugalczykowie i francuzi. Przy końcu swej mowy radził podać Królowi adres z prośbą, o użycie całego wpływu u dworów francuzkiego i portugalskiego, aby przedsięwzięły stosowne środki, i poleżyły tamę tak haniebnemu zurobtkowi; co gdyby nie nastąpiło, aby Król nasz póty zabronił sprowadzania płodów portugalskich, dopóki Portugalia handlu niewolnikami zupełnie nie znieście. Hr. Bathurst twierdził, iż handel ten nie możemy, jak przez dozwole nie przetrząsania wszelkich okrętów, wstrzymany być może. Podanie adresu jednomyślnie uchwalono.

Izba niższa. Pan Robert Smith wznowił dnia 22 b. m. rzecz o długi Austrii, nalegając, aby ministrowie złożyli list Lorda Stewart pod d. 5 lutego 1818, obejmujący przyczyny, dla których Xiążę Metternich i Hr. Stadion, opierali się wypłaceniu jego. Dowodził, że summy, które Austria w latach 1795 i 1797 wzięła od Anglii, dane były w sposobie pożyczki, nie zaś w sposobie posiłków pieniężnych. Po kilku ostrych uwagach, zakończył głos temi słowy: „Lord Grenville oświadczył w r. 1797, że gdyby Austria miała odmówić wypłacenia zawartych z nami układów, poczytałby to za urazę honoru naszego. Teraz proszę izby rzucić tylko okiem na korespondencyą Lorda Stewart i Pana Gordon, żądając pokazuje się, iż Austria uchybia swym obowiązkom względem Anglii. Muszę się domyślać, iż postępowanie, które Austrii w tych listach przypisują, żadney nie ma zasady. Gdyby zaś miało się pokazać, że Austria tego długu rzeczywiście nie uznaje, w tym razie Anglija nie powinna by z nią nigdy w żadne związki wchodzić.”

Margrabia Londonderry oświadczył, iż dotąd nie ma jeszcze powodu, dla którego by izba zajmowała się tą okolicznością: ukończenie bowiem obrachunku z Austrią, nie jest jeszcze zamiarem rządu. Przyznawał atoli, iż te pieniądze nie są tak pewne, jak gdyby były w rękach rządu angielskiego; zgadzał się i w tém, że przez Austrią

zaciągnięte summy były pożyczką nie zaś posiłkami pieniężnymi; sądził nakoniec, iż Austria od tego długu póty wolną być nie może, póki się go Anglija nie zrzecze.

P. Ward, lubo z pewnych przyczyn opierał się złożeniu papierów, czynił jednak mocne uwagi względem postępowania Austrii i użył ostrych wyrazów przeciwko Cesarzowi, dodając, iż ma nadzieję, że ministrowie o zwrócenie tey pożyczki usilnie nalegać będą, i nie pozwolą na zupełne jej odmówienie. Pan Smith cofnął swój wniosek.

P. Arbuthnot wniósł bil, zapewniający nagrodę dla kapitanów i innych okrętowych oficerów, którzy przyprowadzą francuzkie lub portugalskie okręty z niewolnikami. Bil ten pierwszy raz przeczytano.

W tych dniach domagał się P. Buxton, aby izbie złożono wszystkie rapporta, które rząd względem okrutnego zwyczaju palenia w Indyach żon po zmarłych mężach, odebrał. Powiedział: Okaże się z tych papierów, że w samym okręgu Fort Villiam, w przeciągu 4 lat, spalono 2366 wdów, oprócz tych, które skrycie podobnież zwoje zakończyły. Nieludzki ten zwyczaj znieśli Mahometanie, Francuzi, Hollendrzy i Duńczykowie, ale cierpią go w osadach swych indyjskich i w nami, dla czego rząd angielski od dawna za ich przykładem nie poszedł? Prawo indyjskie zakazuje kobietom iść na stos z mężami, które nie mają lat 16 i wdowom, matkom dzieci, nie mających lat 3ch; zostawia oraz do woli żony kazać się spalić po śmierci swego męża. Izba zaś zobaczy z rapportów, że dziewczęta, mające lat 12 do 14, a nawet dzieci w 8 latach, spalono, i że wdowy gwałtem z trupami prowadzono na stos i palono, a własne ich dzieci podpalać musiały. Mowca podawał sposoby zniesienia tak haniebnego zwyczaju; nie radził używać gwałtu, lecz starać się o oświatę indyan i powołae wytepienie zabobonów.

P. Wilberforce oświadczył, iż go stan 80 milionów bliźnich, w naygrubszej niewiadomości żyjących, mocno obchodzi, i niczego bardziej nie pragnie jak udzielenia im oświaty, któraby ich uszczęśliwiła. Ucieszyła go wiadomość o chęci założenia w Kalkucie szkoły dla misyonarzy, przeznaczonych do nawracania pogan.

P. Hunt sądził, iżby dobrze było ustanowić wielką opłatę za przywilej dobrowolnego palenia się. Krewni kobiety na śmierć Kazaney, widzieliby niemożność zapłacenia, a tym sposobem wdowa byłaby uratowana. Dodał, iż wie z własnego doświadczenia, że w Benares, z rozkazu wielkorsądcy Donkin, żadney kobiety spalić nie wolno było, któraby sama tego nie chciała.

P. Canning rzekł: trudno jest kompanii wschodnio-indyjskiej przedsięwziąć środki zatamowania tak okrutnego zwyczaju. Gdybyśmy w parlamencie surowe w tey mierze wydali przepisy, przelekliby się indyanie; a dla ich uspokojenia, kompanija musiałaby zaniechać sposobów, które

do skutku przywieść zamyśła. Przykładu mahometanów nie można brać za wzór; rozszerzają oni wiarę swoją orężem, a my naszą przekonaniem; a doświadczenie przekonało, iż dobrocią i łagodnym naprowadzeniem więcej dokazać można.

P. Buxton odpowiedział: mógłbym kilka przykładów przytoczyć, iż rząd angielski wdawał się w winnych równie ważnych zdarzeniach. I tak na przykład, zamordowanie dzieci *Rajasa* przez Braminów, śmiercią ukarano, i zabrano im nawet balwoohwalcze bóstwa. Wzięto także wielkiego *Jaggepanto*, i tego drewnianego bożka schowano, póki pogańska prowincya zaległych podatków do szeląga nie zapłaciła. Po krótkich jeszcze rozprawach, zezwolono na złożenie papierów.

W *Dublinie* zwołano zgromadzenie katolików dla ułożenia prośby, która ma być podana Królowi, gdy do Irlandyi przybędzie.

Gdy dnia 28 czerwca wniesiono w izbie niższej rzecz o wyznaczenie 21,000 funtów szterl. dla emigrantów francuzkich, pękownik *Davies* oświadczył zdanie swoje, iż emigranci francuzcy, od czasu przywrócenia na tron Króla francuzkiego, nie mogą tey ofiary od rządu angielskiego wymagać.

Poczem kanclerz skarbowy słożył izbie zdanie sprawy o potocznych wydatkach. Między innemi jenerałowi francuzkiemu *Desforneaux* choćno wyznaczyć 20,000 funtów szterl. za straty, które poniosł na wyspie *Gwadalupie*. Kilku członków oświadczyło się przeciwko temu, a nakoniec zamiast 20,000, uchwalono tylko 3,500 funtów szterlingów.

F R A N C Y A.

(z *Gaz. warsz.*) *Paryż*, dnia 30 czerwca. Dnia 25 b. m. jenerałny prokurator zbijał twierdzenia adwokatów, którzy stawali w obronie oskarżonych o spisek dnia 19 sierpnia. Dowodził między innemi, iż woyskowi, równie jak inni urzędnicy, obowiązani byli donieść zwiastności o knującym się spisku, i że Króla uważać należy za oycę oyczyzny i każdego poddanego w szczególności.

Na sessyi dnia 25 b. m. zdarzył się osobliwszy wypadek. Adwokat *Beroille*, broniąc jednego ze spiskowych, powiedział: *Detronizowanie Króla na czas niejaki, nie jest zgwałceniem praw następstwa tronu.* Powszechny gniew, a ze strony dworu surowa nagana, tak go dotknęły, iż chcąc dalej mówić zasląbił i upadł. Musiano go wynieść. Wkrótce jednak przyszedł do siebie. Dnia 26 b. m. jenerałny prokurator wniósł, aby sąd nieobecnych *Lavy*, uznał za niewinnego, a podobnież nieobecnych *Nantila*, *Maziau*, *Lavocat* i *Rei* skazał na śmierć. (*Maziau* został schwytyany w *Leodium* i uwięziony. Posłano już ztąd policyantów, którzy go przyprowadzą). Prezes ogłosił ukończenie rozpraw. Naradzać się będzie izba nad wyrokiem. Trzy ósme części kręsek stanowią uwolnienie. Głosujących jest 110, a zatem 40 białych galek potrzeba do uwolnienia, a 61 do potępienia. Wyrok zapadnie d. 3 lub 4 lipca.

Izba deputowanych. Dnia 25 b. m. skończyło się roztrząsanie budżetu ministeryum wojny. Jedni radzili nowy systemat zaciągu do woyska, inni domagali się obiecaney, a dotąd niensukutecznioney poprawy kodexu woyskowego. Na uszczypliwą mowę P. *Constant*, odpowiedział minister spraw zewnętrznych z umiarkowaniem i powagą: „Ubolewam (rzekł), że P. *Constant* tey sp osobności użył do powstania na nasze prawa,

prawodawstwo, porządek towarzyski i cały rząd chcąc nam wystawić straszny obraz terroryzmu i nadużycia władzy, gdy przecież Francya ma kształt rządu najszczęśliwszego, najłagodniejszego i tohnącego ludzkością. (Na to lewa strona szydersko się roześmiała). Ludzie we Francyi tak są szczęśliwi, jak tylko być może. „P. *Constant* użalał się, że nie można ani ubogiemu, ani innemu nieszczęśliwemu podać jałmużny; że potrzeba zawsze drzewi przed nimi zamykać; wszędzie bowiem pełno szpiegów policyynnych, którzy zaraz śledzą spiski, a ubogich i nieszczęśliwych, za podcyrzanych stronników buntu uważają. I to zbil minister zwyciężką wymową, odwołując się do wyższych osób w kraju, i rodziny królewskiej, która większą, niż kiedykolwiek okazuje dobroczynność, i daje przykład wszystkim klasom społeczeństwa.

Budżet ministeryum morskigo zajął całe dwie sessye, to jest, dnia 25 i 26 b. m. jenerał *Foy* przeszedłszy szczegóły jego, podziękował ministrowi za gorliwe usiłowania; namienił, iż Francya ma 75 okrętów wojennych na morzu, a między temi 3 liniowe i 11 fregat. Minister morskigo odpowiedział dokładnie na niektóre uwagi o handlu niewolnikami, o związku z osadami, o niepotrzebnym zbytku kosztownych ćwiczeń, o spóźnionem uzbrojeniu eskadr na śródziemnym morzu i archipelagu, o królewskiej szkole morskigoj w *Angoulême* i t. d. Panowie *Labej de Pompieres* i *Beausejour*, podług swego zwyczaju, radzili oszczędność. Gdy szło o drukowanie ich mów, uczyniono uwagę, iż pierwszego z nich już 40 głosów wydrukowano, zawsze jednak o oszczędność nalegać nie przestaje; radzon mu więc, aby przynajmniej oszczędził krajowi wydatków na druki mów swoich. Panu *Ternaux*, który się domagał znacznego zmniejszenia potęgi morskigoj, i usiłował dowieść, iż Francya potrzebuje tylko okrętów kupieckich, nie zaś floty wojennej, odpowiedziano głośno: *Nie mów WPan o potędze morskigoj, a zajmij się swemi kozami i szalami.* P. *Lainé* zbijał zdanie jego z wielką dobitnością i gruntownością, dowodząc, że budżet ministeryum morskigoj, nie może być zmniejszony z 53 do 35 milionów.

Sessya dnia 27 b. m. była nader burzliwą. Przy końcu budżetu morskigoj, mówiono z kolei o osadach. Wydatki na wyspę *Bourbon* rachowano 80,000 franków, na *Madagaskar* 93,000, na *Senegal* 1,200,000, na *Martynikę* 1,300,000, na *Gwadalupę* 1,300,000, na *Kajannę* 1 milion; ogółem 5,958,000 franków. Nim na tę ilość, zezwolono, Pan *Constant* wspomniął o handlu murzynami, wystawiając obraz jego w najbrzydszych kolorach i przytaczając najobmierźliwsze czyny. „Handel ten (rzekł) prowadzi się bez przeszkody w portach morskich; wiadomy jest czas odpływania okrętów do brzegów afrykańskich.” Głosu jego, któryby łatwo mógł skłonić murzynów do buntu przeciwko europejczykom, nie pozwolono drukować. Tegoż losu doznała podobna mowa Pana *Manuel*. Pan *Lainé* oparł się jey drukowaniu i zniewolił P. *Lainé de Villevesque* do zrzeczenia się otrzymanego w tey mierze pozwolenia. Przypomniał okrucieństwa murzynów przez podobne wystawienie ich stanu w roku 1791; dowodził, iż łatwo mógłby nastąpić okropny rozlew krwi w *Martynice*, gdzie podług twierdzenia Pana *Manuel* jest 12,000 białych, 22,000 mieszkańców, a 80,000 murzynów, gdyby się umysły przez czytanie takich mów zapaliły. Ja-

koż przytoczone w tych 3 głosach czyny, prze-
 razają zgrozą. I tak na przykład: Dnia 24 sty-
 cznia 1819; okręt *le Rodeur* wypłynął z *Havre*
 do brzegów afrykańskich, gdzie naprał murzy-
 nów. W żegludze do Indyi zachodnich, postrze-
 żono, iż wiele murzynów na oczy zachorowało.
 Kazano im po kilku razem wychodzić na pokład
 okrętu dla świeżego powietrza; lecz wnet mu-
 siano tego zaniechać, bo skoro morze postrzegli,
 brali się po dwóch i rzucałi w bałwany, szuka-
 jąc w nich końca swych męczarai. Gdy okręt
 do *Guadelupy* zawiał, znaleziono wszystkich mur-
 zynów w najsmutniejszym stanie, i 39 oślepiłych
 rzucono w morze! Że zaś handel niewolnikami
 jest zakazany, pokazanie się więc okrętu rządo-
 wego, sprawia okropne sceny na okrętach, gdzie
 są murzyni. Starają się ukryć tych nieszczęśli-
 wych, nie myśląc długie o sposobach. Niedawno
 przystraszono okręt *la jeune Estelle*, o którym
 wiadano, że ma 14 murzynów, a który prze-
 trąsając, nie znaleziono żadnego. Usłyszano na-
 koniec jęczenie w skrzyni; otworzono ją i zna-
 leziono dwie murzynki, mające po lat 12 do 14,
 prawie udużone. Inne skrzynie podobney wiel-
 kości rzucono już pierwej w morze. W roku
 1815 powieszono 15 murzynów, którzy chcieli ra-
 tować się z niewoli ucieczką. Szesć innych mło-
 dych niewolników, podejrzanym tylko o chęć
 ucieczki, pokaleczono, uciąwszy im nogi po ko-
 lana.

Budżet morski bez zmniejszenia uchwalono.
 Pierwsze oraz rozdziały budżetu skarbowego o
 długu narodowym, o funduszu umorzenia, o sum-
 mach na utrzymanie dworu i o pensjach, nie do-
 znały wielkiego oporu.

A U S T R Y A.

W *Dostrzegaczu austriackim* czytamy z *Wie-
 dnia* pod 9 lipca, co następuje: „Porta Otto-
 mańska uznała za dobre odwzajemnić swoich, spra-
 wujących interesa akkredytowanych, przy dworze
 tutejszym i przy dworach paryżkim i londyńskim,
 a stosunki dyplomatyczne utrzymywać naprzy-
 szłość przez posłów tureckich; skutkiem tego, Pan
Jan Maurojoni, który urząd sprawującego interes-
 sa Porty Otomańskiej przy dworze tutejszym,
 więcej jak przez lat dziesięć nader zaszczytnie peł-
 nił, złożył wczoraj kanclerzowi stanu, *Xięciu*
Mettornichowi, zwyczajny list odwołania.”

MULTAN I WOŁOSCZYŻNA.

(z *Gaz. Luow.*) *Dostrzegacz austriacki* z dnia
 6 lipca zawiera: „Podług wiadomości pewnych
 z *Hermanstadu* z d. 28 czerwca, zdaje się, iż wojna
 w tych Xięstwach jest jakby już ukończoną. We-
 dług powieści greków, pokazujących się kupami na
 granicy, nysć miał Xiążę *Ypsylanty*, i jesoze przed
 tym krakiem ostatecznym, korpus swoy formalnie
 rozpuścić. Jedyne tylko pojedyncze oddziały
 wojska, złożonego z ranników, ucierały się z tur-
 kami, którzy już większą część Wołosczyżny o-
 sadzili.

Tenże *Dostrzegacz austriacki* z dnia 8 lipca
 zawiera: „Względem ostatnich wypadków wo-
 jennych na Wołosczyżnie dochodzą następujące
 bliższe doniesienia:

„Xiążę *Ypsylanty* wyruszył na d. 16 czer-
 wca z *Rimnika*, gdzie załedwie zebrał 5,000 ludzi
 i, jak się zdaje, bez szczególnego planu poszedł ku
Dragaszani; pierwszą noc strawił w *Okna* (gdzie
 są kopalnie soli Wołoskiej) a w d. 19 przednia
 jego straż, pod sprawą kapitana *Jordaki*, napotka-

ła oddział turecki złożony około 1,000 ludzi.
 Ponieważ mniemanie publiczne wyjawiało się w
 Xięstwach tych od dawnego czasu przeciwko gre-
 kom, więc zdaje się, że *Ypsylanty* albo nie do-
 kładnie był uwiadomiany o poruszeniach turków,
 lub zupełnie miał fałszywe wiadomości.

Kapitan *Jordaki* rozpoczął bitwę, którą le-
 dwo co zaczął, już się skończyła; wszyscy bul-
 garowie, będący pod jego rozkazami, uciekli, pan-
 durowie nie chcieli mieć udziału do bitwy (ci
 sami, którymi dowodził pierwej *Teodor*, stracony
 na rozkaz *Ypsylante*) i sam *Jordaki* pozos-
 tał tylko z 60 przychylnymi sobie albańczyka-
 mi na placu boju. Z tymi cofał się walcząc
 do korpusu greckiego zwanego *świętym*. Korpus
 ten składał się z 700 młodych ludzi, przybyłych
 z uniwersytetów, nieobeznanych z rzemiosłem
 wojennem. Turcy ścigali mocno uciekających i
 uderzyli na ten korpus z taką natrętością, iż
 w kilka chwil został zniszczony. Jeden z dowo-
 dów, *Caravia*, dowodzący w drugiej linii zna-
 cznym oddziałem, uciekł po tym wypadku ku *Ri-
 mnikowi*, zostawując artylerję z pięciu dział zło-
 żoną. *Ypsylanty* udał się podobnie tam, gdzie
 wraz z uciekającymi przy moonych wyrzutach
 przyjęty był przez mieszkańców; bulgarowie i al-
 bańczykowie lżyli go mocno i zarzucali mu publi-
 cznie, że ich fałszywemi uwiodł obietnicami. Ka-
 pitan *Jordaki*, o którym rozumiano, że zginął, ze-
 brał ile mógł ludzi, i nieustannie walcząc, przy-
 był do *Rymnika* na dniu 21. *Ypsylanty* poszedł
 do *Kosia* i zamknął się z pozostałą garstką w ta-
 mecznym klasztorze, skąd potem zemknął, jak
 wszystkie wiadomości, nadchodzące z Wołosczy-
 żny potwierdzają.

Po tych wypadkach cisnie się rannictwo Gre-
 ków rozproszonych ku wąwozom, idącym do ziemi
 siedmiogrodzkiej. C. K. granica wzmocnioną zo-
 stała na wszystkich punktach dla bezpieczeństwa.

Wszystkie wiadomości nadchodzące z Wołos-
 czyżny, czarnemi malują kolorami stan tego kraju.
 W *Bukarescie* i w miastach panuje wprawdzie
 spokójność, atoli handel zupełnie ustał. Wsi,
 szczególniej, miejsca, przez które przechodziły wo-
 yska obudwóch stron zupełnie są zrabowane. To,
 co nie zniszczył niekarne wojsko greckie, stało
 się łupem przedniej straży wojska tureckiego,
 złożonego z zaporażanów, hordy tartarów, mie-
 szkających na prawym brzegu *Danaju*, od *Silistryi*
 aż do morza czarnego, naksztalt Nomadów. Mi-
 lięya ta popelnia wielkie zgrozy, jey ofiarą pada
 niowinny włościanin, pozostały dla uratowania
 swojego ostatniego majątku. Na całej drodze od
Bukarestu aż do wąwozów tomezarskich nie ma
 ani śladu domów. Mieszkańcy znikli, a w całej
 prawie *Wołosczyżnie* leżą pola odlogiem.”

Od granic *Multan* dnia 8 lipca. Późniejszy
 wiadomości z *Multan* potwierdzają o zaszczyt na
 d. 29 z. m., między turkami a grekami pod *Stin-
 ka*, blisko *Prutu*, uporczywey bitwie, w której *Kan-
 takuzeno* ranniony, udał się wraz z wielu grekami
 ku rossyjskiej kwarantannie w *Skuleni*, a korpus
 jego po silnym odporze uleż musiał przewyż-
 szającey sile turków.

Grecoy, którzy się pod *Skuleni* oszańcowali,
 były to szczątki korpusu *Kantakuzena* rozbitego
 pod *Stinka*; część tychże, po złożeniu broni, wpu-
 szono w kray Rossyjski i przyjęto do kwaran-
 tanny, arnauci niechęący jey złożyć tak, jak in-
 ni grecoy, w oddziałach po 50 do 100 ludzi, kręzą
 po *Multanach* i dopuszczają się wielkich bezprawiów.

W dniu 4 b. m. w okolicy miasteczka mul-

tańskiego Herza, nadoiagnął oddział takowy, złożony około 80 ludzi greków, i wysłał kilku ludzi bez broni do miasta dla zakupu żywności.

Żydzi z miasteczka Herza, skupiwszy się, pomyślnie z tychże 2, w zamiarze posłania ich do Bottuszan; atoli jeden z greków wysłany do Herza znalazł sposobność uścia i uwiadomił o tem, co zaszło, nie daleko stojących towarzyszy broni, którzy nadoiagnawszy do miasta, wszystkich żydów, na ulicach będących, bez względu czy to mężczyźni, kobiety lub dzieci porabiali, kilka domów zapalili i całe miasteczko zrabowali.

Po odejściu ich znaleziono 45 zabitych i tyleż ranionych, wszyscy żydzi z Herza, pozostali przy życiu, uszli do kraju austriackiego do Zureni, gdzie blisko granicy na polu są strzeżeni.

Holban, multańczyk, posiadacz włości, na którego wezwanie porwali się żydzi na greków, również zginął. Do Bottuszan przybyło 200 Turków i 300 strzelców multańskich z 4 działami. Achmet Aga, wysłany przez Baszę Ibrahimowa, wydał z Roman na d. 30 z. m. rozporządzenie, mocą którego własności mieszkańców multańskich przez greków jak i Turków zrabowane i sprzedane; te różniestwo onych posiadaczom będą odebrane i zachowane przez władze obwodowe do dalszych rozkazów.

Na d. 4 b. m. przybyło 2 Turków z tłumaczem do kwarantanny w Bosancze, przywieźli odezwę Baszy Ibrahimowa do Turków i Bojarów, znajdujących się w Suczawie, wzywające ich do powrotu; tegoż samego dnia powrócili do Multan, aby udadź się mogli na granicę pod Zureni, dla wręczenia podobnie odezwę Bojarom w Czornisjowcach i dla rozmówienia się z C. K. agentem P. Raabem.

Zapewniają, że Turcy ci na drodze do Zureni wpadli w ręce greków i poginęli. Przynajmniej nie pokazali się dotąd na granicy, co potwierdza powyższe twierdzenie.

PORTUGALIA.

(z Gaz. Warsz.) *Lisbono*, dnia 12 czerwca. Król nasz przysłał z Brazylii ustawę, którą kazał ogłosić wszystkim posłom swoim przy dworach zagranicznych. Osnowa jej następująca: „Objawilem już dawno nieraz oycowskie moje uczucia i stała chęć, aby ustało zupełnie nieszczęście, trapiące niektórych poddanych moich, a powiększający części wynikające z podejrzenia i nieładu, rządzonego przez najwyższe Portugalii. Wolę jest moją dać i ogłosić zupełne przebaczenie tym wszystkim, którzy z tych przyczyn są jeszcze za granicą, czy to na mocy zapadłych przeciwko nim wyroków sądowych, czy też z prostego zabronienia im powrotu do oyczyzny. Mimo atoli tego wspaniałomyślnego postanowienia naszego, wolno każdemu z nich uniewinnić się drogą sądową, jeżeli zechce. Działo się w pałacu naszym w *Rio-Janeiro* dnia 23 lutego 1821 roku.”

(podpisano) Jan.

Dnia 10 b. m. wybuchnął pożar w części miasta, gdzie jest pałac izby handlowej. Od czasu trzęsienia ziemi w r. 1755, żadne publiczne nieszczęście nie wyrównywa temu, którego miasto przez ten przypadek doznało. Najsłabszy ratunek nie potrafił ugasić ognia, który prawie w mgnieniu oka cały pałac w perzynę obrócił. Szkoda jest niewyrachowana. Najważniejsze archiwa narodowe stały się pastwą płomieni. Mimo roztropnie przedsięwziętych środków i gorliwości dowódcy okrętu angielskiego, stojącego w tutej-

szym porcie, który wszystkie sikawki kazał na ląd wynieść, i wszystkich swych ludzi posłał do gaszenia, piękny ten gmach zgorzał zupełnie. Kilku wojskowych padło ofiarą swej odwagi, przez zbawcze wystawienie się na niebezpieczeństwo. Oficer angielski i dwaj maytkowie zostali ranieni.

Rozbojnicy morscy zapędzają się za naszymi okrętami aż do uścia rzeki *Tagu*. Uzbraja się tu fregata na ich ściganie.

Dnia 13. Od niejakiego czasu rozeszła się tu zatrważająca pogłoska, iż Hrabia *Palmela* i Marszałek *Caldeira*, odebrali w *Rio-Janeiro* zalecenie, aby dwa mieszkania dla Króla naszego przysposobili, jedno w *Londynie*, a drugie w *Gibraltarze*. Niespokojność ta doszła do najwyższego stopnia, odtąd jakęś się z pewnością dowiedzieli, iż monarcha wysiadzie w *Gibraltarze*.

Słychać, iż królewic następcą tronu przysze syna swego *Don Juan Carlos* i córkę *Donna Maria* do tutejszej stolicy.

Stany nasze zajmują się roztrząsaniem traktatu handlowego z Anglią zawartego w roku 1810. Cło od sukna angielskiego ma być powiększone z 15 na 30 od sta wartości.

NIDERLANDY.

(z Gaz. warsz.) *Bruzella*, dnia 29 czerwca. Hrabini *Survilliers*, małżonka *Józefa Bonapartego*, wyjechała ztąd do *Akwisgranu*.

Dnia 2 lipca. Druga izba przyjęła onegdaj większością kresek 5 pierwsze rozdziały księgi praw cywilnych, i projekt do prawa skarbowego.

Bieg gońców przez nasze miasto jest bardzo częsty.

Xiążę *Cambacares* wyjechał ztąd do *Akwisgranu*.

Dnia 6 lipca. Dziś wyjechał Król nasz do *Spa*, dokąd już małżonka jego przybyła.

Przybył tu Hrabia *Potocki*, adjutant N. Cesarza rosyjskiego.

TURCYA.

(z Gaz. Warsz.) Okręty (pisze *Pruska Gazeta Stanu*), które d. 18 czerwca wypłynęły, przywiozły wiadomość, iż z floty tureckiej, złożonej z 8 okrętów i wyszły pod żagle, Grecy zabrali 4 okręty, dwa trzymają w zamknięciu w małym porcie za kanałem, a dwa tylko wróciły do *Sambułu*. Nie mamy jednak urzędowej o tem wiadomości. Ciągłe tracą Greków w *Stambule*; pospólstwo zabija tych, którzy się pokazażą na ulicy. Zaden Grek nie może wynieść się z miasta.

WSPY JONSKIE

(z Gaz. warsz.) *Zante* dnia 2 czerwca. Wielki zbrojny okręt grecki spotkał na Archipelagu fregatę angielską *Revolutionnaire* pod dowództwem kapitana *Pellew*, strzelał do niej, zabił 4 ludzi, i kilku ranił. Wspomniany okręt zatrzymał kilka statków kupieckich angielskich, których oddania domagał się kapitan *Pellew*, lecz na prośbę jego wystrzałami odpowiedziano. Zabrał potem kapitan angielski ten okręt, i posłał do *Zante*. Z tego powodu, rząd angielski kazał powiększyć osadę na wyspach jonskich. Zdaje się oraz, iż Grecy mają nieprzyjacielskie zamiary względem Anglików.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 12 lipca: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 87½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 85, stary rubli 11 kopiejek 65, imperyal rubli 37, kop. 67½.

Wilno dnia 15 Lipca 1821 roku v. s.

N I E M C Y.

(z Gaz. warsz.) *Od brzegów Menu dnia 6 lipca.* Król bawarski zalecił wszystkim ministrom stanu, a ci podwładnym urzędnikom, aby ściśle zachowano tajemnicę w czynnościach rządowych. Wykraczający utracą prawo do wyższych stopni, lub według okoliczności surowszą na siebie ściągną karę.

Kamieniec Podolski.

W dniach 26 i 27 czerwca r. b. Szkoła tu-teysza odbyła popisy publiczne w przytomności JW. Biskupa kamieniecko-podolskiego i kawalera orderu ś. Anny pierwszej klasy Borgiasza Mackiewicza, JW. Rady stanu cywilnego Gubernatora i kawalera Stanisława Pawłowskiego, JO. Xięcia Zacharyasza Abimielika prezesa Sądu Głównego 1go Departamentu, JW. Tadeusza Sarnockiego marszałka powiatu kamienieckiego, JW. Kazimierza Hamieckiego b. Marszałka gubernii podolskiej i kawalera, JW. Gorgoniego Stępowskiego prezesa sądów granicznych i wielu innych dostojnych urzędników gubernii i licznych obywateli Obywatelstwa. Rozpoczął popisy JP. Jan Chryzostom Woronecki Markiewicz, nauczyciel klasy II. czytaniem rozprawy w języku polskim: *o dzielnym i skutecznym ludzi światłych naukom i sztukom wyzwolonym sprzyjaniu, iednającem im w potęgności nieśmiertelną sławę.* Uczniowie z ukontentowaniem całej Publiczności dawali dowody postępu swego w przepisanych naukach; po czym JW. Biskup pilnym, skromnym i pobożnym uczniom oddał zaletę a wychodzącym ze szkół z udzieleniem błogosławieństwa pasterskiego patenta szkolne wydać raczył. Zakończył tę uroczystość JP. Teofil Humiecki uczeń klasy IV, mową dziękczynną wyrażającą nauczycielom za ich trudy, a Prześwietney Publiczności za zaszczytowanie popisów swoją przytomnością. Dnia 28 nastąpiła w sali szkolnej cenzura publiczna, na której uczniom wydane były świadectwa całorocznej pilności i postępu w naukach i obyczajach, oraz imiona celujących odczytane zostały; a ci są następujący. *Z klasy I* Malicki Antoni, Mütler Alexander, Zukowski Hipolit, Dąbrowski Stanisław, Kaczyński Otton. *Z klasy II.* Nanowski Woyciech, Czeczelnicki Mikołaj, Fedkowicz Romuald, Łążyński Antoni, Kłodnicki Wacław. *Z klasy III.* Gosławski Zenon, Zochowski Jan, Bienkowski Mikołaj. *Drugoletni:* Zborowski Felix, Stupnicki Adam, Strzeziński Zenon. *Z klasy IV.* z drugoletnich: Teofil Humiecki odebrał w czasie wizyty zaszczytne świadectwo z rąk JW. Wyleżyńskiego, jeneralnego wizytatora szkół gubernii wołyńskiej i podolskiej. Nakoniec dnia 30 czerwca śpiewana była msza ś. przez WJX. Jana Wybodowskiego kanonika katedralnego kamienieckiego i proboszcza satanowskiego i intonowane przez oaly kler dycieczalny *Te Deum laudamus*, i gorące do niebios zanesione modły za najdłuższe panowanie Najjaśniejszego Cesarza *Alexandra Igo* i całego Najjaśniejszego Domu.

R o s i e Ń i e.

Dnia 24 czerwca w dzień ś. Jana, Szkoła powiatowa Rosieńska, pod przewodnictwem zgroma-

żenia XX. Pijarów, odbyła publiczny popis z nauk w ciągu roku dawanych. Liczne zgromadzenie Obywateli i Obywaterek, na czele którego znajdowali się Urzędnicy powiatu Rosieńskiego, zaszczytliwie raczyło aht ten popisów publicznych. P. Butrymowicz uczeń klasy czwartej, w przemowie, którą miał do zebranego Obywatelstwa wskazał potrzebę i pożytki nauk, a na udoskonaleniu się w ich różnych gałęziach oparł oświeconą posługę rządowi i obywatelstwu: zakończył złożeniem dzięków Najwyższemu, że raczył nas obdarzyć Monarchą, Który byt i szczęście ludów podległych Sobie, oparł na zarządzie powszechnego oświecenia. Następnie od godziny 3ej po południu aż do godziny 6ej uczniowie zdawali sprawę z nauk. Szczególniejszy postępek i przytomność w odpowiedziach okazali uczniowie następujący: *z Klasy 1ej* Evgird Benedykt, Jazdowski Jerzy, Kupś Józef, Kosiłowski Józef, Kurszelski Jan, Mickiewicz Gasper, Putkiewicz Antoni, Przyziń Teofil, Zajaczkowski Remigiusz: *z Klasy 2ej*, Borkiewicz Jerzy, Jakubowski Maurycy, Leonowicz Stanisław, Monowicz Franciszek, Mosteyko Mateusz, Miniał Julian, Strumillo Leon, Staszkiwicz Woyciech, Wenciewicz Józef; *z Klasy 3ej pierwszego oddziału* Lutkiewicz Otton, Barcewicz Jerzy, Holszteyn Augustyn, Krassowski Antoni, Bakszewicz Piotr, Suchocki Mikołaj, *z drugiego oddziału* Martyszewski Jan, Przeciszewski Hieronim, Stankiewicz Maciej, Kibort Karol, Woytkiewicz Stanisław: *z Klasy 4ej pierwszego oddziału* Bratkowski Mateusz, Jarud Ide-fens, Kalinowski Stanisław, Krzyżanowski Franciszek, *z drugiego oddziału* Butrymowicz Wincenty, Floryanowicz Chryzostom, Mealicz Kajetan, Woyszwilllo Józefat.

P o d z i ę k o w a n i e.

Między sukcesorami Szczęśliwymi jako to: Hoppenami, Celarami, Kuleszami, Chrzonowiczami, Tukajłami, Ordyńcami i dalszymi a oraz Konarskimi i Staniewiczami od roku 1763, był zaprowadzony w Ziemstwie Rosieńskim proceder, z racji wiele wchodzących osób rozdzielony na kilka kategoryow został, który po różnych wielolicznych dekretach Ziemstwa Rosieńskiego i Sądu Gł. Wileń. więcej jak półwiekiem spokojność ruinując, procedujących fundusze zabierał, a wnukom boleśnie się dał uczuć, gdy w roku terażniejszy w miesiącu junii 10, takowa sprawa przypadła ku oczwistemu rozsądzeniu, po odbytych produktach Sądu Ziemskiego Ptu Rosieńskiego. Urzędnicy WW. Jan Kalinowski Prezydent, Jan Bohdanowicz, Kazimierz Gucewicz, Tomasz Jankowski Sędziowie, Ignacy Giedgówd Pisarz i Antoni Ostrowski w tymże Sądzie Regent, za wdaniem się swoim, a gorliwego przez kilka dni starania skutek w wieczny zawartę kombikacyi między stronami na dokumencie w roku 1821 junii 14 dnia, przynoszącym pociechę spokojność okazał. Przeto jako przez sukcesyją dostało się po dziadach moich asystować temu procederowi, a bez wdania się Szanownych wyżej wzmienionych urzędników takowy proceder do ukończenia ostatecznego przez dekret potrzebowałby jeszcze drugiego półwieku, uchroniony od niespokojności, wydatków procederowych, przez wdzięczność na podziękowanie Szanownym WW. Urzędnikom Ziemstwa Rosieńskiego niniejsze w gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczać pismo. Roku 1821 miesiąca junii 15 dnia z Birzeł Ptu Upitskiego. Ferdynand Alexy Staniewicz były assesor Sądu Niższego Ziemskiego Upitskiego.

Sądy Exdywizorskie.

1. Za dekretem Sądu Głównego Litewskiego Wileńskiego drugiego Departamentu w roku 1810 mca styczni 26 dnia jednym, drugim tegoż roku miesiąca decembra 3 dnia Ziem. ptu Telsz., trzecim w roku 1819 miesiąca styczni 20 dnia, W W. Kazimierza assessora b. Sądu Niższ. Ziem. ptu Telszew. Jerzego porucznikowicza ptu Xięstwa Zmudz. braci, Petroneli w Zameściu Rupeykowej Marcyanny, w małżeństwie Piewcewiczowej i Klary siostr Klemensowiczów Drabowiczów naznaczony Sąd taxatorsko-exdywizorski do dóbr Adomayé Kiwayé w Pcie Telszew. leżących, po uprzednim w roku 1819 mca marca 10 dnia zjeździe w r. niniejszym 1821 mca julii 5 dnia w terminie z obwieszczenia wypadającym, gdy do tychże dóbr w komplecie niżej podpisującym się przybył, po rozwiązaniu niektórych akcessoryów, dla wyciągnięcia dokładnej kalkulacji ziemi pod konkurs idącej, dla objawienia o czasie wzięcia do namowy przygotowania się stron i massy do remonstracyów na żądanie stawających zbiegających pretensorów Sądu Taxatorsko Exdywizorskie do dnia 15 mca oktobra roku niniejszego odrócono; od jakowego czasu że ciągle i nieprzerwanie zajmując się tenże Sąd czynnością najdalej dnia 20 wezmie całą sprawę do namowy potrójnie przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizując, że na niejawiących i niedowodzących pretensyów wieczystą amissją wedle praw Sądu Taxatorsko Exdywizorskiemu służących zapisze, ogłasza i zapowiada. Roku 1821 mca julii 6 dnia.

Józef Wąsowski Sędzia b. Ziem. Telsz. Exdywizor. Tadeusz Milwid Sędzia b. Ziem. Telsz. Exdywizor. Józef Stanisław Prezydent b. Grodz. Telsz. Exdywizor. Stanisław Mackiewicz Rotm. woysk Pol. Regent Exdywizorski.

P o z e w .

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSIEY Mości Samowładnego całą Rosyją etc. etc. etc. Urodzonym Stanisławowi Professorowi, Leonardowi synowi, Waleryanowi braciom, Domiceli siostrze Zukowskim sukcesorom zesłego Jerzego Zukowskiego; a Gasprowi Rotmistrzowi, Józefowi prezydentowi Grodz. Lidz. i Ignacemu braciom Gruzewskim; Katarzynie Mejerowej porucznikowej woysk polskich; wielbnemu księdzu Florentemu Janowskiemu proboszczowi zymorskiemu, Szymonowi i Barbarze Jasiewiczom, Jerzemu i Tekli Zakrzewskim, Zuzannie z Jasiiewiczów Kławsowskiej i jej opiece, Józefowi i Katarzynie Jasiewiczom Jerzemu i Marcyannie z Senkowskich Wersockim kapitanom woysk pol., wielbnym XX. Franciszkanom wileńskim, Arcybractwu Rożancowemu w mieście Wilnie przy kościele świętego Ducha ekszystującym, Jerzemu Romanowskiemu obywatelowi wileńskiemu, Wiktorowi Rotm. Tröck. oycowi i naturalnemu opiekunowi, Jerzemu synowi, Giertrudzie i Johannie córkom aktorem Hoppenoin, Janowi Daynowskiemu, Krzysztofowi Wellerowi siodlarzowi i Starozakonnemu Leyzerowi Chaimowiczowi, oraz wszelkim kredytorom i pretensorom do funduszu zesłego Jerzego Zukowskiego Rotm. pińskiego i Antoniego Reuta, a dekretem Ziem. Wileń. mającym rekognicyą pozew edyktały przed Sądem Ziem. ptu Wileń. na kadencyą juniową lub po niej następującą z cytacyi urodzonej z Sitkiewiczów Mejerowej Rotm. Smoleń. w assystencyi opieki, która obżalowanych pożywa w stosunek do dekretu oczewistego konkursowego w Sądzie Ziem. ptu Wileń. w roku 1818 mca lipca 4 dnia zapadłego jakowym Sąd Ziem. Wileń. dla kredytorów stosujących pretensyą do massy zesłego Zukowskiego i Reuta, lub uczynił rekognicyą w należnościach lokacyi wszakże powodem postanowienia wyprzedania wprzód domow przez licytacyą jednego po Zukowskim, a drugiego po Reucie odłożył, skutkiem czego dom jeden Zukowskiego został wyprzedany, a drugi dla niejawnienia się w terminie kontrahentów wybyłym nie został, obżalowani zaś Wmość kredytorowie mało jak widać dbali o dobro swoje, a obżalowani sukcesorowie Zukowskiego korzystając jak widać z nie-

czynienia satysfakcyi kredytorom, nie stanowiąc go dotychczas nie przedsięwzięli, żalując zaś acz mając szupłą rekognicyą w massie Zukowskiego, wszakże gdy ta szupła doli część składa, wprzemiocie więgo wzięcia należney satysfakcyi niniejszym edyktałym zapozwem powołując obżalowanych prosi doliczenia procentow do zreko-gnoskowanej summy dekretem 1818 listopada 4, z expensami prawnemi licytacyi domu Reutowskiego ponowienia, a lokatę kredytorów zaskute-czniając żalujący należność stosownie do prawa mieć na pierwszym względzie do decydowania aktow kalkulacyi, zkim one decydowane sukcesorom Zukowskich sub penis zalecić, oraz dalsze dekretu skutki uzupełnić, salva žaloby melioratione.

Roku 1821 mca julii 11 dnia. Woźny świadczę iż takowego pozwu edyktałego kopią z cytacyi Anieli Mejerowej Rotmistrzowej Smoleńskiej po sukcesorów zesłego Jerzego Zukowskiego i kredytorów tak Zukowskiego jakoteż i Antoniego Reuta aby ku rozprawie przed Sądem Ziemskim Wileń. na kadencyą juniową lub po niej następującą stawali do gazety Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego onych zawiadomienia podalem actum ut supra.

Woźny Sądu Ziem. ptu Wileń. Antoni Siewruk. Roku 1821 mca julii 12 dnia stawający osobiscie Woźny blisko wyrażony, tę relacyą edyktałney cytacyi po kredytorów Zukowskiego i Reuta do gazety Kur. Lit. podanych pozwow przedemną Pisarzem urzędownie zeznał przyjąłem, Ziemiński Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

Eorundem wolno jest takowy pozew w Kur. Lit. gazety umieszcic, poświadczają, tenże Pisarz Ziem. Wileń. Olszański.

O ś w i a d c z e n i e .

1. Excerpt z protokółu sądowego Ziem. ptu Mozyrskiego w dacie poniżej wyrażoney uczynionego oświadczenia jednoczasowicie pod pieczęcią JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Ziemią Mozyrską wydana.

Roku 1821, mca julii 7 dnia na Sądach Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu. Mozyrskiego kadencyi s. Trojeckiej, stawając osobiscie J W. Filip Obuchowicz b. Marszałek ptu Mozyrskiego, jako opiekun czynnie zajmujący się interesami nieletnich W W. Napoleona i Malwiny Jeleńskich naturalnych sukcesorów zesłego Felixa Jeleńskiego Marszałka Mozyrskiego i kawalera orderu s. Włodzimierza najsolenniejsze uczynił oświadczenie w rzeczy następney: zesły Felixa Jeleński Marszałek koleją wielu interesów będąc uciśnionym, nie tylko nie był w stanie posagowych dla siostr i z działu dóbr między bracią na dorównanie sched upewnionych summ wypłacić, lecz nadto był zmuszonym u różnych osób jako to: zesłego Stefana Bykowskiego Chorążego i kawalera orderu świętego Stanisława oraz innych znaczne długi zaciągając, a ztąd majątki swoje, już to prawem zastawy, już to ewikcyami obciążony, zbyt wczesnym swym zeyściem z tego świata potomstwo swoje i przyjaciel zasmucil; tu oświadczający się zostawszy dodanym za opiekuna od roku 1819 mca septembra zajmując się dotąd ogólnie wszystkimi interessami nieletniego potomstwa zesłego Felixa Jeleńskiego, nie tylko nie widzi sposobu poprawienia onych, lecz owszem przewiduj niezawodny w następność smutny los swoich Pupiltów; albowiem jedni znaczną część majątku poddożywociem, drudzy w possessyach zastawnych utrzymują, a tem sposobem wszystkie dobra zajęte nieprzynosząc żadney intryty, odcymują sposobność wypłaty acz w części procentow, jakie corocznie w znaczney illości narastając, a tem samem zwiększając kapitały, niewątpliwą pewnością

ukazują przewyższenia nieletnich funduszu, nadto kiedy wielu kredytorów za rozmaitemi inskrypcjami dekreta już uzyskało, inni zaś za podobnem do różnych jurysdykcjow oświadczającego i nieletnich pryncypów pozywają, a oświadczający ani o realności długów, ani rzetelności zapisów pewnego przekonania mieć nie może, ani też każdego z kredytorów udzielnie dekreta mających usatysfakcjonować nie jest w stanie, przeto unikając zwiększenia procentów i zapobiegając przez rozmaite dzierżawy dóbr uszczuplenia funduszu, ogólnie wszelki po zeszłym Felizie Jeleńskim pozostały tak ruchomy jako i nieruchomy majątek na satysfakcyą wierzycieli, pod taxę i exdwywizyą oświadcza, i skutecznie w porządku prawnym przedsiębiorając takowe oświadczenie w aktach publicznych zapisuję, w protokole podpisano. Filip Obuchowicz opiekun.

Zgodno z protokółem świadczą Wawrzyniec Bogusz Ziem. Mozyrski Regent.

Wolno drukować, Felix Wiszniewski Sędzia Ziem. Ptu Mozyrskiego.

Promulgata Dekretu.

1 Departament Cywilny Sądu Głównego Litewskiego Marszałka Micewicza kredytorów jako też samego Debitora awizuje, że w sprawie konkursowej dnia 6 ominionego mca junii wziętej do nawowy dekret promulgować będące dnia 23 julii. Ferdynand Wolłodko Regent.

Dozwala się ogłosić w gazetach Kuryera Litewskiego Józef Komar pułk. b. w. pol. Prezydent Departamentu.

O s w i a d c z e n i e.

3. Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu grodzkiego Ptu Szawel. w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego et corundem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie jest wydruk.

Roku 1821 mca julii z dnia oświadczenie imieniem JP. Martyniana Poplińskiego, zapisuje się z wyderzenia następnego, po zeszłym sp. Mateuszu Poplińskim, wszelka successya nie nakożo innego spadać powinna, jak tyło na żalęgo Marliniana Poplińskiego brata rodzonego, a że mienie onego całe w gubernii mitawskiej znajduje się i Sąd Oberauptmański bez opublikowania w Gazety Kuryera Litewskiego, pomienionego spadku żalącemu się wydawać nieprzedsiębiorze, odpowiednia zatem takowemu postanowieniu Sądu kurlandzkiego, celem odebrania pozostałych sum i dalszych zeszłego Mateusza Poplińskiego rzeczy niniejszym procesem żal. oświadcza się i publikuje, że nikt więcej nie ma prawa przypytwać się do rzeczzonego brata Mateusza Poplińskiego spadku, jak tyło żalący się Martynian Popliński, będąc jedynym i prawnym successorem; w tym przeto względzie dla trzykrotnego opublikowania, przez Gazety Kuryera Lit., zanosząc oświadczenie one w imieniu aktora jako pleni potent podpisał. Teofil Narkiewicz adwokat szawelski.

O zgodności z protokółem świadczą Stanisław Smolicz Grodz. Pow. Szawel. Regent.

Takowe oświadczenie w Gazecie Kuryera Lit. może być umieszczone zaświadczam Tomasz Adamowicz Sędzia Ziem. Szawelski.

Wzwanie kredytorów i pretensorów.

3 Sąd Główny Lit. Wileński 2go Depart. przez Ukaz dnia 25 czerwca 1821 roku za N. 1293 wy-

szły, przyporoczył szlacheckiej Ptu Wileńskiego Opiece, dla nieletnich Nikodema brata Zofii, Tekli, Karoliny i Maryanny siostrz Przemienieckich, naznaczyć opiekunów, i zinventowawszy dokładnie masę wszelkiego majątku oddać ony przy instrukcyi tymże opiekunom, z wypełnieniem we wszystkich z swojej strony prawideł w Naywyższych ustawach przepisanych względem zabezpieczenia własności małoletnich; również postanowił wskutek ukazu z Rządu Gubernińskiego Lit. Wileń. 1817 roku grudnia 11 wyszłego, aby dzieło okalkulowania pierwszych opiekunów testamentem zesłego Nikodema Przemienieckiego naznaczonych było dokońca doprowadzone. Szlachecka Ptu Wileńskiego Opieka celem należytego wypełnienia takowego przedpisania, przez rezolucyą swoją w dniu 2 terazniejszego miesiąca i roku nastalą, dla małoletnich Przemienieckich opiekunów dodała; a z testamentu zesłego Nikodema Przemienieckiego w roku 1808 października 29 nastalogo, a tegoż mca i roku dnia 31 w akta Grodzkie Wileńskie wprowadzonego, upewniając się że majątek ziemny Bołosza zwany ze wszelkimi własnościami w powiatach Wileńskim i Zawileyskim leżący, oraz kamienice w mieście Wilnie, i domy na przedmieściu Łukiszkach położone, dla dwóch wnuków, Ludwika na dniu 30 przeszłego mca maja zmarłego, i małoletniego Nikodema Przemienieckich, w successyą pozostawiony, więc do zinventowania onego zposród siebie członka wyznaczyła. Nim zaś takowa inventacya sporządzona i opiekunom oddana będzie, i nim ciż opiekunowie przeyrzą stan interesów i papiery, a tem samem nim nie będą mogli z dowodów należyty pretensorom dawać odpowiedź, zapobiegając opieka szlachecka ażeby pretensorowie zesłego Ludwika Przemienieckiego, którzy po successorów jeszcze nawet dopiero wyznaczony opieki niemających wprzód już do subsellów powiatów Oszmiańskiego i Zawileyskiego, oraz do Sądu Grodz. Wileń powynosili pozwy, niewłaściwymi konwikcyami własność małoletnich nieobarczali, o zatrzymanie tymczasowie konwikcyę następować mogących, do wspomnionych jurysdykcjow osobne komunikacye przesyła, w dalszym przedsięwzięciu ubezpieczenia małoletnich majątku, gdy zesły Ludwik Przemieniecki przez własne oświadczenie w roku terażn. kwietnia 22 dnia w aktach Ziem. Ptu Wileń. uczynione podstępne wyjednanie rozmaitych inskrypcji zapowiedział, a z prośb przez szlachciankę Zofią z Mikutowskich Przemieniecką i adwokata Sądu Gł. Jana Kotwicza do 2go Depart. i niniejszey opieki wniesionych wykazuje się skarga; iż zesły Ludwik Przemieniecki przez podeycie niektórych z tego charakteru osob fundusz swój i małoletniego brata różnemi nad moc prawa wymożonemi transakciami obarczył, i na inne objekta zniszczył i utracił; przeto jak wyjaśnienie namożonego zesłego Ludwika Przemienieckiego kredytu, a odłączenie funduszu małoletnich od wszelkiej odpowiedzialności następować powinno, tak szlachecka Ptu Wileń. opieka mocą wzmienionych ukazow i ustaw ku temu służących uznala potrzebę, iżby wszyscy kredytorowie i pretensorowie zesłego Ludwika Przemienieckiego wszelkie onego inskrypcye w oryginalach do tey opieki wprzeciagu naydaley 6 tygodni przy doniesieniach złożyli, a mający bez inskrypcji pretensye one w tymże przeciagu czasu przez prośby objawili, gdyż takowa potrzeba wynika dla konieczney wiadomości wyznaczonym opiekunom, aby mogli uczynić rozporządzenie do ochrony za długi Ludwika Przemienieckiego nieprzynależny, atylko samym małoletnim właściwym majątek. Dla tego opieka szlachecka przez niniejszą trzykrotną awizacyą wszystkich JOO. JWW. WWJPanow oraz Starozakonnych i wszelkiego stanu kredytorów i pretensorów zesłego na dniu 30 roku bieżącego Ludwika Przemienieckiego, tak za onego inskrypcjami, jako też z innych wieloków pretensye do pozostałych po nim funduszow rościć mogących wzywa: iżby od daty terażniejszey naydaley za niedziel 6; wszelkie inskrypcye w oryginalach przy doniesieniach, a inne pretensye przy objaśniających prośbach w niniejszey Opiece złożył

nie omieszkali, i koniecznie składali, pod nieważnością onych i utratą rzeczy w następnym czasie wszelkich nieobjawionych iaskrypcyi przelewów i dalszego tytułu pretensyi. Wilno roku 1821 lipca 2 dnia. (podpisano) Prezes opieki, Marszałek Wileński. Ignacy Baliński.

Za zgodność Sekretarz Szlachecki Ptu Wileń. Zygmunt Siemaszko.

Sądy Exdywizorskie.

3 W Sądzie Ziemskim Ptu Wileń. pod zasiadaniem depulowanego ze strony duchowney odchożita sprawa między wierzycielami i debitorami WJPana Szymona Orłowskiego dwor. b. Skarbu Lit. Adwokata subs. Wileń skutkiem poprzedzoney remissy Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. jednoczasową rozprawę z kredytorami i debitorami przeznaczającą; w której przez wyrok dnia 15 mca Junii 1821 roku ogłoszony, komportacja tak na samym W. JP. Orłowskim dokumentów in natura, a majątku ruchomego na regestrze, jako też na kredytorach pretensorach i debitorach dokumentów in natura, wszelkiego majątku inwentarya, i administracya, ziemnego majątku, Rzesza, Miedzychowszczyzna zwanego w pcie Wileń. leżącego geometryczny pomiar, i dalsze pierwszemu stopniowi właściwe postanowienia, przeznaczonemi zostały; a do oczywistego całkowitey sprawy rozpoznania dzień pierwszy oktobra roku terażniejszego jest naznaczony; żeby więc kredytorowie i pretensorowie na oznaczony termin sub amissione rei, a debitorowie z upewnieniem że etiam w niestanności onych oczywisty nastąpi wyrok, ztym niedogodności własney winie przypisać będą powinni, do tegoż Sądu Ziem. Ptu Wileń. w sessyach poobiednich w sali sądowej czynności tey sprawy zatawiać mającego, stawali; na ten zamiar niniejsza trzykrotna do gazet Kur. Lit. podaje się awizacya.

Wezwanie kredytorów.

3. Z powództwa JPanów Teofila i Bogumily Zylińskich kredytorów zesłego W. JP. Stanisława Kulikowskiego szambel. b. dworu polskiego z pozostałą żoną W. JP. Elżbietą z Juchnowiczow wprzód Charlewiczową inpost Kulikowską szambel. WW. Moszczyńskiemu w Sądzie Ziem. Ptu Wileń. odchodziła sprawa, w której za powodem poprzedzonych przez JP. Szambel. Kulikowską gazetnych awizacyow, successorów zesłego męża swojego Stanisława Kulikowskiego i do przyjęcia po nim pozostałości i do usatysfakcyonowania onegoż wierzycieli wzywających przez wyrok dnia 1 Julii 1821 roku ogłoszony w sposobie konkursu jednoczasową Sąd Ziem. ptu Wileń. w Sądzie swym rozprawę z kredytorami i debitorami naznaczył, i właściwe pierwszemu stopniowi delacye uznał, debitorów dla zebrania funduszu na usatysfakcyonowanie wierzycieli przychodzić powinnego adcytacyą zadeteminował, i successorów zesłego Stanisława Kulikowskiego jakichkolwiek imion i nazwisk dotąd niejawiących się do teyże jednoczasowej rozprawy wezwać postanowił, w skutek jakowego wyroku do assystowania sprawie oczewistej najbliższych zesłego W. JP. Stanisława Kulikowskiego Szamb. b. dworu polsk. iakichkolwiek oni są imion i nazwisk successorów wzywa ażeby oraz kredytorowie i pretensorowie zesłego Stanisława Kulikowskiego ze stosunkami swojemi do jednoczasowej sub amissione rei łączyli się rozprawy, a debitorowie, że chociażby w ich niestanności, oczwisty nastąpi dekret wiadomemi byli, niniejszą trzykrotną do gazet Kur. Lit. podają awizacyą.

Sądy Exdywizorskie.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na domiar

wierzycielom JW. Władysława Czarneckiego chorążego b. Xtwa Lit. i kawalera z funduszow jego satysfakcyi, przez remissę Miń. Gł. Sądu 2 Depart. ustanowiony, na oczwiste sprawy konkursowej rozsądzenie do miasteczka Lubieszewa w Guber. Miń. pcie Pińskim sytuowanego zebrawszy się, i poruczone sobie dzieło bez żadnych odkładow kończyć nie odmienny mając zamiar; przez postanowienie swoje w dniu 2 Julii uczynione obowiązał wszystkich kredytorow i pretensorow pomienionego JW. Czarneckiego, ażeby niezwłocznie składali wyjaśnienia swoich należnościow, i dla oprzysiężenia realności onych stawali przed Sądem od dnia 20 Julii do 15 augusta, gdyż po upływnieniu tego terminu, po zatwierzeniu oraz wizyow i inwentaryi cała sprawa do namowy w dniu 20 augusta wzięta zostanie: o czém aby każdy interesowany mógł być wiadomym i stanowczą swoją powyższy termin pod utratą pretensyi uprzedzić starał się tym celem niniejszą do gazet Kur. Lit. przesyła awizacyą. Dat r. 1821 mca Julii 2 d. w Lubieszewie. Adam Nielubowicz Podśdek Ziem. Ptu Pińsk. Exdywizor. Józefat Hwanowski Pisarz Ziem. Miń. Exdywizor Ignacy Haciski Sędzia Ziem. Ptu Nowogr. i Exdywizor.

Sądy Exdywizorskie.

2. Dekretem Sądu Głównego 2go Departamentu gubernii Grodzieńskiej Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, przeznaczony na rozdzielenie majątku WW. Jana byłego Sędziego Gran. oycy, i Wincentego Sędziego Grodz. Ptu Brzeskiego syna, Zadarnowskich, między ich kredytorów i pretensorów; zjechawszy na grunt majątku Łyszczyc w powiecie Brzeskim, przez decyzją w dniu dzisiejszym ogłoszoną, komportacyą na wszystkich interesowanych stronach uznał, i złożył oną przy aktach Ziem. ptu brzeskiego w dniu 13 augusta roku terażniejszego zalecił, oraz dalsze akcessoryjne czynności ułatwiwszy, termin do stawania wszystkim kredytorom i pretensorom ostateczny, dzień 17 oktobra roku tegoż, pod upadkiem rzeczy zamierzył; na jakowy termin, ażeby ciż kredytorowie i pretensorowie do majątku Łyszczyc dziedziectwa WW. Jana i Wincentego Zadarnowskich trafiać mogący, z dowodami swoich pretensyow stawili się, przez gazety Kur. Lit. i Warszawskie potrzykrotnem ogłoszeniem wzywa, gdyż w przeciwnym razie za niejawieniem się w powyższym terminie, że amissya wieczna w pretensyach kredytorskich zapisaną zostanie, i nikt już więcej do majątku tychże WW. Jana i Wincentego Zadarnowskich przychodzić niebędzie miał prawa, Sąd Exdywizorski ostrzega. Dzieło się w Łyszczycach roku 1821 miesiąca czerwca 21 dnia.

Ludwik Łyszczyński Chorąży ptu Brzeskiego prezydujący w Sądzie Exdyw. Jan Bielski Exdyw. Jan Wołodkiewicz Exdywizor.

Regent Jan Buchowiecki.

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
}	dnia 13 śr ednia	27 cal. 8,07 lin.	+14,75 stopni	Zachodni	Pochmurno
	dnia 14 średnia	27 — 8,8 —	+13,35 —	Polud. Zachod.	Pogoda
	dnia 15 godz. 5	27 — 9,1 —	+11, —	Poludniowy	Pochmurno

Wilno dnia 15 Lipca 1821 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

О В В І Е С З Ч Е Н І Е.

Въ слѣдствие повелѣнія Господина Главнокомандующаго 2 ю Армією Генераль оиъ Кавалеріи и Кавалера Графа Вишгенштейна объявляюща оиъ Интендантства сей Арміи:

1 е, Въ Казенныхъ Палатахъ: Кіевской, Подольской, Екашеринославской, Херсонской и въ Бессарабскомъ Областномъ Правительствѣ, имѣющъ производиться торги на поставку для всѣхъ войскъ 2 й Арміи, а именно:

Въ Губерніяхъ	Муки.	Крудъ.
Подольской	115,729.	10,662.
Кіевской	65,769.	6,167.
Екашеринославской	50,744.	2,882.
Херсонской	51,228.	4,804.
Бессарабской Области	50,976.	4,781.

2 е, Въ Кіевской Казенной Палатѣ имѣющъ также производиться торги на поставку въ печеніи 1822 года на пекущее продовольствіе для поселенныхъ Бугской и 3 й Уланскихъ дивизій и прочихъ войскъ въ округахъ военного поселенія.

Муки	88,700. четвертей.
Крупъ	8,614.
Овса	161,842.

На сии поставки назначаются сроки для торговъ 1 й 2 го, 2 й 4 го, 3 й 6 го, для перепоржекъ 9 е 10 е, и 11 е числа Ноября мѣсяца сего 1821 года.

На вышеозначенныя сроки къ торгамъ, копорые имѣющъ производиться, какъ на всѣ вообще магазейны, такъ и по часнямъ, вызывающа желающіе съ вѣрными и благонадежными залогамъ, кои будупъ приняны въ обезпеченіе подряда на данную часнь онаго, а въ обезпеченіе задаточной суммы по количеству оной, кромѣ общественныхъ оиъ Дворянства поставокъ, копорыя оспалонся на одномъ довѣрїи сословію сему принадлежащемъ.

Подробное росписание сколько въ какой магазейнѣ должно поставитъ провіанта и кондиціи, будупъ объявлены при торгахъ.

Предварительно Интендантское Управленіе именемъ Господина Главнокомандующаго Армією общаеиъ исправный плашежъ на сроки, безоспаповочные пріемы поставокъ и опзращеніе всякаго рода прихъсеней.

Генераль - Интендантъ 2 й Арміи
Юшневскій.

Na skutek zalecenia JW. Głównodowodzącego 2gą Armiją Jenerala Jazdy i Kawalera, Hrabi Witgenszteyna, ogłasza się od Intendencji teyże Armii.

1) W Izbach Skarbowych: Kijowskiej, Podolskiej, Ekaterynosławskiej, Chersońskiej i w Rządzie obwodu Bessarabskiego, mają odbywać się targi na dostawę dla wszystkich woysk 2giey Armii, a mianowicie:

W guberniach:	Mąki.	Krup.
Podolskiej	115,729.	10,662.
Kiiowskiej	65,769.	6,167.
Ekaterynosławskiej	50,744.	2,882.
Chersońskiej	51,228.	4,804.
Obwodu Bessarabskiego	50,976.	4,781.

2) W Izbie Skarbowey Kijowskiej mają także odbywać się targi na dostawę w ciągu 1822 roku, rozchodowey żywności dla osiadłych Buhskiej i 3eiey Ulańskich dywizyi, i innych woysk, w okręgach woyskowych osiadłych.

Mąki	88,700. czetwierti.
Krup	8,614. — —
Owsa	161,842. — —

Na takowe dostawy naznaczają się terminy dla targów: pierwszy dnia 2, drugi 4, trzeci 6, dla przetargów zaś: dnia 9, 10 i 11 miesiaca Nowembra terażniejszego 1821 roku.

Na wyż naznaczone terminy targowe, które mają odbywać się, tak do wszystkich w ogólnosci magazynów, iako i w części, wzywają się życzący z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami, które będą przyjęte na zabezpieczenie piątey części podradu, i dla zabezpieczenia zadatkowey summy podług tey ilości, prócz ogólnych od Szlachty dostarczeń, które pozostają na samey ufności, stanowi temu należney.

Wiadomość poszczególna, ile do jakiego magazynu należy dostawić prowiantu, i kondycye, będą okazane przy targach.

Poprzedniczo Administracya Intendencjiyna imieniem JW. Głównodowodzącego Armiją zapewnia akuratność w opiacie na terminach, bez mitregi przyuymowanie dostaw i odwrócenie wszelkiego rodzaju trudności.

Jenerał Intendent 2giey Armii
Juszniwski.

Wilno dnia 15 Lipca 1821 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е .

По Повелѣнію ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЫСОЧЕСТВА ЦЕСАРЕВИЧА, Полевая Провіантская Коммисія опдѣльнаго Липовскаго Корпуса объявляе: что на поставку для сего Корпуса Провіанта съ 1 го Генваря 1822, по 1 е Генваря 1823 Года; а такъ же и Мѣшковъ, назначены сроки слѣдующіе: въ Минскѣ: 21, 22, и 24 го Сентября; перепоржки 27, 28 и 30 го того же Сентября. — Въ Гроднѣ: 4, 5 и 7 го Октября: перепоржки: 11, 12 и 14 го того же Октября — Въ Бѣлоспокъ: 11, 12 и 14 го Октября; перепоржки 15, 18 и 21 го того же Октября, — Въ Житомирѣ и въ Варшавѣ: 15, 18 и 21 го Октября; перепоржки 25, 26 и 29 го того же Октября. — Торги будутъ производиться: въ Варшавѣ въ Полевой Провіантской Коммисіи; въ Бѣлоспокъ въ Обласномъ Правленіи; и въ Гроднѣ, Минскѣ и Житомирѣ въ тамошнихъ Казенныхъ Палатахъ.

На сии сроки вызывающіяся желающіе къ торгамъ съ законными Залогамъ, — на сей разъ въ пятую часть прошиву подряда. — Задатки будутъ выданы немедленно по заключеніи Контрактовъ — до пятой части подрядной Суммы подь особые залоги, исключая общесвенныхъ оныхъ Дворянства поставокъ, кои оспаютъ на одномъ довѣрїи. — Планъ и Кондиціи, по коимъ будутъ производиться торги и поставки, — разосланы уже въ Казенныя Палаты и публично въ оныхъ будутъ опкришы; а исчислительныя вѣдомости о потребностяхъ, въ слѣдъ за симъ шудаже будутъ препровождены. Сверхъ того шѣ Планъ и Кондиціи сообщены и Дворянскимъ Предводителемъ вышеупомянутыхъ Губерній, у коихъ всякому желающему всшупить въ торги можно видѣть оныя; — и особливо того можно видѣть сей Планъ и Кондиціи во всякое время въ Корпусной Провіантской Коммисіи въ Варшавѣ.

За Управляющаго Членъ 8 Класа
Булашовъ.
За Члена 10 Класа Скребицкій.

О В В І Е С З Ч Е Н І Е .

Za Rozkazem JEGO CESARZEWICZOWSKIEY MOSCI, Polowa Prowiant-ska Kommissya oddzielnego Litewskiego Korpusu, obwieszcza ninieyszym: iż na dostawę dla tegoż Korpusu prowiantu (z dnia 1 Stycznia 1822, po dzień 1 Stycznia 1823 roku, nie mniej potrzebney ilości worków, przeznaczone zostały następujące termina targów: w Mińsku $\frac{21}{3}, \frac{22}{4}$ i $\frac{24}{6}$ Września; dobiecie onych $\frac{27}{9}, \frac{28}{10}$ i $\frac{30}{12}$ Października. W Grodnie $\frac{4}{16}, \frac{5}{17}$ i $\frac{7}{19}$ Października; dobiecie onych $\frac{11}{23}, \frac{12}{24}$ i $\frac{14}{26}$ tegoż miesiąca. W Białymstoku $\frac{11}{23}, \frac{12}{24}$ i $\frac{14}{26}$ Października, a dobiecie onych $\frac{15}{27}, \frac{18}{30}$ października i $\frac{21}{27}$ Października. W Żytomierzu i w Warszawie $\frac{15}{27}, \frac{18}{30}$ Października i $\frac{21}{2}$ Listopada; dobiecie zaś targów $\frac{25}{6}, \frac{26}{7}$ i $\frac{29}{10}$ Października. Listopada.

Targi agitowane będą: w Warszawie w Polowej Prowiantskiej Kommissyi; w Białymstoku w obwodowym Rządzie, a w Grodnie, Mińsku i Żytomierzu w tamecznych Skarbowych Izbach.

Na powyższe termina wzywa się żyjących targować się, aby przybyli z prawnymi Kaucyami, na ten raz piątą część przeciwko podradowej summy wynoszącemi. — Zadatki wydane niezwłocznie zostaną po zawarciu Kontraktów, także do piątej części podradowej summy i za osobną Kaucyą, wyiawszy ogólne od Obywateli dostawy, które pozostaną na szczególnym ku nim kredycie — Plan i Kondycye, na mocy których będą agitowane targi i dostawy, są już przesłane Skarbowym Izbom i w nich publicznie ogłoszone będą; a wykazy o potrzebie ilości produktów, natychmiast tamże komunikowane będą. Oprócz tego, też Plan i Kondycye rozesłane zostały do każdego Powiatowego Marszałka wzwyż wspomnionych Gubernii, gdzie każdemu mającemu chęć wchodzić w targi wolno ie przeyrzeć. Nadto można każdego czasu przeyrzeć takowe Plan i Kondycye w Warszawie w Polowej Prowiantskiej Kommissyi.

P o z e w E d y k t a l n y .

Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mosci Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.

2 Pozew edyktałny przed Sądem Taxatorsko Exdywizorskim na fundusz zeszytych Porucznika gwardyi i kawalera Grzegorza Jana syna Michelsona i siostry jego Heleny Baronessy de Rozen za remissą Sądu Gł. cywilnego Witebskiego Departamentu w roku niniejszym 1821 maja 31 dnia nastąpił i ogłoszony przeznaczony, a w miesiącu Julii 21 dnia w dobrach Iwanowie w gubernii Białorusko-Witebskiej w powiecie Nowelskim czynność sobie przyporuczoną rozpocząć mający, z powodztwa Urodzonego Jenerał leytnanta i kawalera orderow Alexandra Lwowa syna Woynowa Urodzonym Sztackiey sowiet. Annie w przódzy Teleżniakowej a teraz nadworney Sowiernikowey Szuminoy, aktualnemu ształskiemu Sowiernikowi i kawalerowi Dorabinu, jenerał majorowi i kawalerowi Alexemu Kopiewu, jenerał majorowi i kawalerowi Serheju Niepeycynowi, pułkownikowi i kawalerowi Hernhrossowi, nadworntemu Sowiernikowi i kawalerowi Jakowi Rogińskiemu, kollegialnemu assesorowi i kawalerowi Isteynsztralu, dziewiątey klasy Wasiliju Lwrowu, nodworntemu Sowiernikowi i kawalerowi Reno, nadworney Sowiernikowey Sankowskiej, nadworntemu Sowiernikowi i kawalerowi Massalskiemu, porucznika Jana Hardynina sukcesorom, gubernialnemu Sekretarzowi Zieziulinowi, Dmitriju Pawlinowskiemu, Komericii Sowiernikowi Abramowi Perkowi, kollegialnemu assesorowi Gustawowi Wasilewiczowi Lerchowi, St. Petersburskim kupcom: Tehermanowi Czyrkowu, Hinsu i Pillo, Starozakonnym Orlikowi, Lurii i Leybie Mosarskiemu, St. Petersburskim krawcom: Kralu Wenhiercu, Hrybanowu i Salkowu, Wielikoluchiemu kupcowi Abramowi Safanowu, Regentowi Ignacemu Brodowskiemu, Chorążemu Ptu Nowelskiego Leonowi Krupieniczowi, Teodorowi Karlsonowi, Jakubowi Derygowi, Eufrozynie Skoropatskiej, Marszałkowi Ptu Nowelskiego Mikolajowi Szyszkiowi, Marii z Peresypinow pierwo nadworney Sowiernikowey Chrzancowskiej dziś porucznikowey Lwowiczkiej oraz sukcesorom zeszytego nadworntego Sowiernika Hrzancowskiego w assistencyi ich opiekunow, byłym podędkom Nowelskiego Józefowi Łossowskiemu i Antoniemu Kasperowiczowi, sukcesorom zeszytego jenerala Hurki, byłym Popieczytelom tajnemu Sowiernikowi i kawalerowi Grzegorzowi Włodzimierza synowi Grafu Orłowemu, sukcesorom tajnego Sowiernika i kawalera Alexandra Symona syna Chwostowa, vice-admirałowi i kawalerowi Dimitriju Mikolajowi synowi Sienawintu damie orderu jenerałowey Szarlocie Michelsonowey, byłemu marszałkowi powiatu Nowelskiego Antoniemu Bohomolcowi, Ignacemu Bohomolcowi, praporsczykowi Zoldowskiemu, byłym opiekunom dóbr Iwanowa po zeyściu Grzegorza Michelsona przed zajęciem ich przez Popieczytelow, oraz wszystkim jaki kolwiek związek i stosunek do pomnożenia masy dóbr po Michelsonowskich mającym, a przez komportacyą dowodow na Sądzie taxatorsko exdywizorskim złożyć się mającym wynosi się oto: iż z jenerał leytnant Woynow stopniem sukcesyi po zeszytych Janie głowno komenderującym oycu, Grzegorzowi poruczniku gwardyi i kawalerze synie Michelsonach i Baronessie de Rozen dostawszy dobra Iwanowo z attynencyą Wożeyki, folwarkami Bierozowo, Rudnia Komzanska, Kałaszyno, z attynencyą Lysahorie, Dymowo, Możzyno, Siemionowo, Trochalowo z attynencyą Bujakowo i Pietrakowo, z attynencyą Żalnohojewo w gubernii Białorusko-Witebskiej w powiecie Nowelskim-leżące, a przez zeszytego Grzegorza Michelsona po zysciu oycy jego ciężarami tak skarbowemi jako też i partykularnemi w części rzetelnemi a w większey nielegalnie nastalemi obarczone, a nastatek przy ostatnich dniach życia już nieprzytomnie działającego nieprawym testamentem przez olaczające osoby wystaranym obciążone, w celu uiszczenia się prawdziwym wierzycielom i odparcia osob, nielegalnie nastanie dokumentow, skryptow, zapisow i różnego tytułu tranzaktow mających, a na tychże dobrach opierających się, przedsięwziął te dobra Iwanowo dla jednoczasowey ze wszystkimi rozprawy oddać pod Sąd wieczystey tawy i exdywizyi, i w stosowność tego zamiaru zapisawszy roku zeszytego 1820 decembra 9 dnia w Sądzie Gł. cywilnego Witebskiego Depart. oświadczenie i na skutek onego tak z wierzycielami i różnego tytułu pretensorami byłymi Popieczytelami i opiekunami lub ich sukcesorami, jako też i debitorami po których z zarządow majątku, wybierania przychodow, rozbienia z wierzycielami prawemi i nieprawemi, niewiadomych dotąd jenerałowi Woynowu układow, nie ma żadnego dotąd obliczenia się pojaśnienia i złożenia nastalych registrow, tahell, wymienionych obligow i wziętych z archiwum różnych papierow; niemniej z tymi, którzy tak w biegu życia Grzegorza Michelsona, jako też i po zeyściu jego kosztowne Mobilia pod różnemi żajell pozorami, równie też z bytymi tych dóbr rządcaami, co dotąd nie obliczyli się z swych obowiazkow; z debitorami wszelkiego rodzaju wydanych wieczystych kwietacyy i zrzeczeń zajął folwark znaczney importacyi, pobiera z niego korzyści i jeszcze ogromne sciele do pozostałey masy pretensye, uzyskał z Sądu Gł. cywilnego Witebskiego Depart. w roku teraz biejącym 1821 maja 31 dnia na Sąd taxatorsko exdywizorski remissę, przez którą zalecono ażeby tenże Sąd taxatorsko exdywizorski, ztęchawszy w dniu 21 miesiąca Julii do fundum dóbr Iwanowa, wszelkie pretensye z jakiegokolwiek bądź źródła wypływające poszczegulnie rozpoznał, nieprawe nastanie mające znikczemnuł, summy niewolnie na zeszytym Grzegorzowi Michelsonie wymożone i rzenuiu z powodu mlodości i niedoświadczenia jego wystaranych, rzetelne i niepomożone, a w nastaniu swoim od ilości rekodayney nieumnożone i przysięgą w tym punkcie wsparte, na schedach wydzielte się mających, z obowiazkiem akuratney opłaty wszelkiego rodzaju należności skarbowych, na tychże dobrach opartych zabezpieczył, od byłych Popieczyteli szcęgulowe obliczenie się z każdey ich czynności rozpatrzył i rozwiązał, to, co istotnie poszło na korzyść, utrzymanie i powiększenie masy, na teyże masie opart i zabezpieczył, co zaś nie weszło do niey lub co z wybranych dochodow zostało i przez opuszczenia walor masy sniżyło, do zwrotu dla jenerala Woynowa wskazał i na dobra popieczyteli odpowiedź włożył, podobnież od opiekunow i byłych rządcow, jako też osob sądowych do szcęgulowey czynowania nad calością pozostałey po zeyściu Grzegorza Michelsona kosztowney ruchomości obowiazanych, dostatecznego obliczenia się i pojaśnienia upomniał się, i calość mizopney masy przywrócił, akta z potrzeby wywiązać się mające wyexpedyował, dłużnikow masy do uiszczenia się zobowiazwał, z jenerałową Michelsonową wzajemne pretensye tak do niey od masy jako też i od niey do masy (pomimo wydanych przez nią zrzeczeń i kwietacyow) zastosowane rozwiązał i nic bez rozsądzienia niezostawił. Skutkiem więc takowey remissy i zakreślonych w niey regul, jenerał Woynow pozrywając przed Sąd taxatorsko exdywizorski dnia 21 Julii w roku niniejszym w dobrach Iwanowie czynność swą niechybnie rozpocząć powinny, takowym edyktałnym pozewem wszystkich Imionami i przezwiskami zamieszczonych w nim osob i jakikolwiek stosunek z masą dóbr po Michelsonowskich mających, nazwiskami jenerałowi Woynowu niewiadomych, a przez złożone w komportacyi dowody wyswiecić się mogących, prosi o zatwierdzenie wszelkich dowodow jakie w obronie masy i w wytwietleniu nieprawnie z krzywdą publiczney wibry wymożonych i spraktykowanych dokumentow, złożone będą, o znikczemnienie nielegalnie nastalych zapisow, skryptow, obligow, wexlow i różnego tytułu tranzaktow, o odłaczenie summ rekodaynych, rzetelnie do masy wsiękłych, od sum niewolnie przez połączenie zarąk zdobytych, o przyjecie całkowitego obliczenia się z bytymi Popieczytelami, opiekunami, rządcaami i urzędnikami Ziemiemi do opisania i strzeżenia calości po zeyściu Grzegorza Michelsona pozostałych mobiliow obowiazanemi, a co tylko opuszczonym lub nienależnie zrzęknoskowanym albo też roztrwonionym zostało, wszystkiego tego na dobrach tych osob,

kto się być winnym okaże oparcia i obezpieczenia, o znikczemnienie nielegalnego w nastaniu testamentu zeszłego Grzegorza Michelsona, równie też o znikczemnienie wszelkiej wbrew rzetelności i uprzednich opisów pretensyi jenerałowej Michelsonowej, stosownie do praw i złożyć się mających na to dowodów, a na wyswietlenie tego wszystkiego o uznanie komportacyi z obowiązkiem przysięgi na wierności oney tak za wierzycielami, pretensorami, dłużnikami jako też popieczytelami opiekunami i ich successorami, byłemi rządcami i ze wszystkimi osobami jakikolwiek związek i stosunek z masą kiedykolwiek, a szczególnie od momentu zeyścia główno komenderującego Jana Michelsona mającemi, równie też komportacyi rozembranej po zeyściu Grzegorza Michelsona ruchomości czyli Mobiliiow, pod karami sprzeciwiństwa, o urzędowe opisanie i zgromadzenie wszystkiego, co tylko składać powinno masę funduszow po Michelsonowskich, o wyznaczenie komorników dla sprawdzenia mapp in fundo będących, z zaleceniem szczegółowego rozgatunkowania dobroci i własności ziemi i lasow, o uznanie aktow z kim potrzeba ukaże, słowem o uzupełnienie wszystkich reguł i warunkow remissą Sadu Gł. zakreslonych i nakazanych, po uzupełnieniu zaś tego wszystkiego, po zalokowaniu reńdodajnych wierzycieli na schedach wyznaczyć się dla nich mających, po rozciągnięciu wieczney amissyi na wierzycielach niestawających, po wskazaniu na dłużnikach i z jakiegokolwiek względu uległych do odpowiedzi dla massy u niestawających poszukujących się należności, zabezpieczenia dla jenerała Woynowa pozostałej części funduszow po Michelsonowskich od wszelkich nadal przypytań i odpowiedzialności, i tego wszystkiego sądenia co w sprawie do-wiedzionym będzie z wolnością poprawienia się na tey lub wyniesienia nowej žaloby.

Roku 1821 mca junii 21 dnia woźny niżej własną ręką podpisany świadczę, iż takowy pozew w sprawie JW. Jenerał leytnanta i kawalera orderow Alexandra Lwowa syna Woynowa przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski w dobrach Jwanowie odbywać się za Remissą Sadu Głównego Cywilnego Witebskiego Depart. mający, po JWW. WWJPanom i Starozak, mianowicie Sztacką sówietnikową Annę wprzód Telenikową a teraz nadworną Sówietnikową Szumingę, aktualnego Sztackiego Sówietnika i kawalera Darabina, jenerał majora i kawalera Alezego Kopiewa, jenerał majora i kawalera Sierhieja Niepeycyna, pułkownika i kawalera Heonhrossa, nadwornego Sówietnika i kawalera Jana Rogińskiego, kollegialnego asesora i kawalera Isteynsztrala, dziewiątey klasy Wasilija Ławrowa, nadwornego sówietnika i kawalera Rena, nadworną Sówietnikową Sańkowską, nadwornego Sówietnika i kawalera Massalskiego, porucznika Jana Hardyńna successorow, gubernialnego Sekretarza Ziezulinowego, Dmitrija Pawlinowskiego, Komercii Sówietnika Abrama Pertea, Kollegialnego asesora Gustawa Wasilewicza Lereha, Sankt Petersburgskich kupcow: Iehermana, Czyrkowa, Hinsia i Pilla, Orlika, Lurii i Leybę Mosarskiego, St. Pétarzburgskich kráwcow: Krala, Wenhierca, Hrybanowa i Sałtykowa, Wielikoluckiego kupca Abrama Safanowa, Regenta Ignacego Brodowskiego, Chorążego powiatu Newelskiego Leona Krupienicza, Teodora Karlsona, Jakuba Deringa, Eufrozynę Skoropatską, Marszałka Ptu Newelskiego Mikołaja Szyszke, Maryę z Peresepinow pierwo nadworną Sówietnikową Chrzanoską dziś porucznikową Lossowską, oraz successorow zeszłego nadwornego Sówietnika Chrzanoskiego w assydyntcy opiekunow, byłych Podśędkow Ziemstwa Newelskiego Jozefa Lossowskiego i Antoniego Kasperowicza, successorow zeszłego jenerała Hurki, byłych Popieczytelow tajnego Sówietnika i kawalera Grzegorza Władzimierza syna Grafa Orłowa, successorow tajnego Sówietnika i kawalera Alexandra Symona syna Chwostowa, vice-admirala i kawalera Dimitrija Mikołaja syna Stenawina, damę orderu jenerałową Szarkatę Michelsonową, byłego marszałka Ptu Newelskiego Antoniego Bohomolca, Ignacego Bohomolca, praporszczyka Zoldowskiego, wyniosłem, o terminie stawania przed Sądem Taxatorsko exdywizorskim tak w czasie pierwszego zjazdu w roku niniejszym julii 21 dnia jako też i w następnych aż do oczwistey obwołalem, i dla wiadomości wszystkich kogo tylko takowy Sąd Taxatorsko Exdywizorski zając i interesować może i powinien, niniejszy edyktałny pozew przez gczety obu stolic i Kuryera Lit. ogłosić postanowilem. Jan Goyżewski woźny Powiatu Newelskiego

Roku 1821 mca junii 21 dnia. Przed aktami Ziem. Ptu Newelskiego stanąwszy osobiscie JPan Jan Goyżewski woźny Ptu Newelskiego kwit swój relacyiny takowego pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem Nestor Zabłocki Ziem. Ptu Newelskiego Regent.

Roku 1821 junii 21 dnia świadczę iż takowy pozew do gazet obu stolic i do gazety Kur. Lit. przyjąć i drukować wolno Jan Malęczyński Ziemski Ptu Newelskiego Pisarz.

Sądy Exdywizorskie.

Z Roku 1821 miesiąca junii 18 dnia. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dekretem sądu głównego Departamentu 2go Gubernii Litewsko-Grodzieńskiej, pod rakiem niniejszym 1821 marca 7 dnia zapadłym na usatysfakcyowanie wierzycieli W. Marcina Bronica porucznika woysk polskich zebrawszy się w zupełnym komplecie do schedy w Moszuszynie mniejszym po Franciszku Szemiocie temuż Bronicowi wyznaczoney, w Gubernii Grodzieńskiej w powiecie Wołkowyskim, Parafii Porozowskiej leżącej, po ulawieniu komportacyi tak na stawających kredytorach i pretensorach, niemniej na wszystkich ogólnie osobach wpływ do tey exdywizyi mieć mogących, po naznaczeniu inwentacyi schedy Meszuszyńskiej i Dworków w Stolimie i Grodnie, słowem po ulatwieniu wszystkich kwestyow pierwszemu terminowi właściwych, czynność swoją do dnia 18bra roku niniejszego 1821 od-

roczył, w jakowym terminie postanowiwszy całe dzieło wziąć do oczwistego wozbioru, strony interesowane awizuje, aby w tym czasie przeto mające do massy funduszu W. Bronica swoje stosunki, nieodmiennie w oznaczonym czasie przed tymże sądem jawili i pretensye swoje zapowiedzieli przez niniejsze ogłoszenie podaje się do gazety Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego opublikowania, zostęzeniem razem iż skutkiem wyz rzeczonego dekretu Sądu głównego Depatamentu drugiego Gubernii Litewsko-Grodzieńskiej na niestawających ammissya zapisaną zostanie. Działo się ut supra w Moszuszynie mniejszym schedzie Marcina Bronica.

Michał Korczyk Sędzia Gran. Wołkow. i Prezydent Exdyw. Joachim Kolątay Sędzia Gran. Stolimski Exdywizor. Andrzej Szostakowski Exdywizor. Antoni Pławski Regent Graniczny i Exdywizorski.